

JORDI SAIKO | 'Grafiter' i tatuador. Autor del mural de la Fecoll

“El carrer és una gran sala d'exposició artística oberta a tothom”

Jordi Saiko és el nom amb qui es coneix aquest artista nascut a Gandesa el 1986. Amb 12 anys va venir a viure a Lleida on ha començat a desenvolupar la seva carrera artística. És l'autor del mural de la façana de la Fecoll, plena de motius lleidatans. Tatuador i dissenyador, ha realitzat nombroses exposicions al seu poble i a Lleida.

Es dedica bàsicament al tatuatge.

Sí. Actualment és el que em pren més hores. Treballo en centres de Barcelona, Cambrils i Lleida. La idea és obrir un estudi al meu poble, a Gandesa.

Com va començar?

Dibuixant, de molt petit. Era el típic nen que, qualsevol moment que tenia lliure, es posava a dibuixar. Inclús a l'hora del pati o al migdia. El meu pare em comprava còmics, aquest món sempre m'ha atret.

Com va conèixer el món del graffiti?

Per pura atracció, de petit. Recordo els trajectes a Barcelona, amb el cotxe dels pares. Era l'època del boom de graffiti. El més fascinant per a mi era veure les fantàstiques creacions que hi havia a les façanes dels carrers. Els meus pares ja ho sabien...

I va començar a dibuixar-ne.

Cap als dotze anys, per Lleida, on estudiava. Poc a

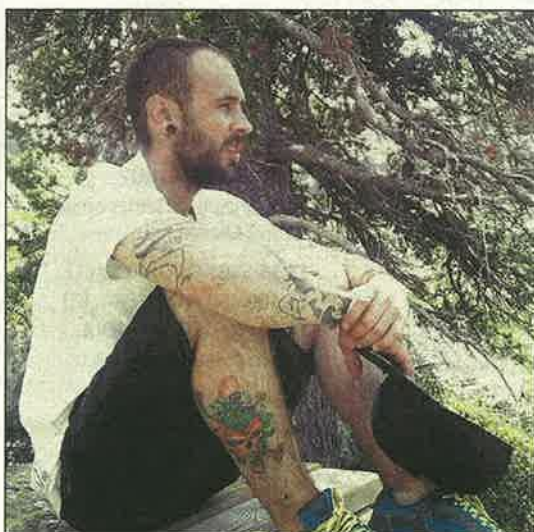
poc vam fer un col·lectiu, amb persones amb les mateixes inquietuds. Ens anàvem trobant. També hi tinc col·legues a Flix i a Ascó.

El tatuatge va arribar després.

Sempre he tingut molt respecte a aquesta tècnica. Treballes sobre pell humana. Tens molta responsabilitat. El Victor Chil, un conegut tatuador, em va animar. També el col·lectiu Urban Soldiers de Lleida em va esperar. Vaig invertir diners en els aparells. Sóc tatuador *freelance* des del 2009.

Qué li demanen més?

Hi ha de tot (riu). En general, la gent et dona cer-

ta llibertat per crear.

En graffiti funciona amb comandes?

Comences pintant el que t'agrada, però el carrer és una sala d'exposicions oberta a tothom. La gent et coneix i contacta amb tu. Als quinze anys vaig fer la meva primera feina per pagar-me els sprais.

Ha pintat la façana de la Fecoll.

Fa un mes. Després d'exposar a la sala Manolo Calpe. És una bona manera d'aproximar el graffiti a tothom. Comença a ser una forma d'exposició artística coneguda i reconeguda al nivell de qualsevol altra. A les ciutats existeixen ja rutes turístiques per les façanes pintades.

Em va costar iniciar-me en el tatuatge, li tenia molt respecte: treballes sobre la pell, no et pots equivocar